

اخبار برگزیده

«**خرگوش سیاه، خرگوش سفید**» در جشنواره سیدنی

فیلم در جشنواره‌های بین‌المللی، این بار در بخش «جشنواره جشنواره‌ها» (منتخبین جشنواره‌ها) هفتادوسومین دوره جشنواره سیدنی به نمایش درمی‌آید. در این جشنواره که از ۳ تا ۱۴ ژوئن (۱۳ تا ۲۴ خرداد) به مدت دو هفته در سیدنی استرالیا برگزار می‌شود، اصغر فرهادی با فیلم «داستان‌های موازی» در بخش مسابقه اصلی حضور خواهد داشت. جشنواره سیدنی در توصیف فیلم «خرگوش سیاه، خرگوش سفید»، آن را فیلمی در ژانر رئالیسم جادویی خوانده است؛ فیلمی که در آن سه روایت با هم برخورد می‌کنند؛ تازه‌ترین فیلم شهرام مکرری ماه گذشته در جشنواره فرایبورگ سوئیس به نمایش درآمد. این فیلم با نویسندگی نسیم احمدپور و شهرام مکرری، تهیه‌کنندگی نگار اسکندرفر و بازی بابک کریمی و هستی محمایی، داستان زنی را روایت می‌کند که پس از یک تصادف درمی‌یابد واقعیات اطرافش دستخوش تغییر شده و حال‌وهوایی رازآلود و نامتعارف پیدا کرده است. «خرگوش سیاه، خرگوش سفید» در تاجیکستان فیلم‌برداری شده و بازیگرانی از ایران و تاجیکستان در آن حضور دارند. پخش‌کننده این فیلم شرکت «دریم‌لب فیلم» با مدیریت نسرین میرشب است.

نمایش «نامقصد» در سالن استادانتهظمی

خانه هنرمندان ایران روی صحنه می‌رود

«نامقصد» با نویسندگی و کارگردانی رضا بهکام و تهیه‌کنندگی عماد اخلاقی، در سالن استادانتهظمی خانه هنرمندان ایران روی صحنه می‌رود. در خلاصه داستان این نمایش‌نامه آمده است: «گاهی مرز بازیگی از بین مرگ تصادفی و مرگ خودخواسته رد می‌شه، آشناها و غریبه‌ها می‌گن آدم ضعیفی بود! ستاره‌های مرزی راه شیریی تو صفاند تا خودشور و بندازن تو کهکشان بزگرت، اندرودما…» بازیگران این نمایش عبارت‌اند از ناهید عساکره، سحر بیرواند و نازنین میهن. با صدای بابک قهرمانی، نمایش «نامقصد» از یکشنبه ۲۱ اردیبهشت ۱۴۰۵ تا جمعه ۱۲ خرداد ۱۴۰۵ هر روز (جز شنبه‌ها) ساعت ۱۸:۳۰ در سالن استاد انتهظمی خانه هنرمندان ایران روی صحنه خواهد رفت.

«۳۲ متر»؛ زنانی که با اسلحه، سکوت را نشانه گرفتند

مستند بلند «۳۳ متر» به کارگردانی مرتضی اتابکی، با کسب دو جایزه بهترین فیلم و بهترین تدوین از جشنواره فیلم استانبول، مسیر موفقیت‌های بین‌المللی خود را تثبیت کرده است. این فیلم نخستین نمایش جهانی خود را در جشنواره بین‌المللی مستند آمستردام (ایدفا) تجربه کرد و در میان ۱۰ فیلم برتر آن رویداد قرار گرفت. «۳۲ متر» داستان گروهی از زنان در یکی از روستاهای آناتولی است که با سازماندهی یک مسابقه تیراندازی زنانه، ساختارهای مردسالارانه حاکم بر زندگی‌شان را به چالش می‌کشند. این مستند در ادامه برای حضور در جشنواره‌های هات داکس کانادا و جشنواره بین‌المللی فیلم سیدنی نیز انتخاب شد و به مسیر خود در عرصه بین‌المللی ادامه داد. «۳۲ متر» همچنین در میان پنج فیلم برتر مورد علاقه تماشاگران جشنواره هات داکس قرار گرفت. در ادامه این روند، «۳۲ متر» جایزه تماشاگران را از جشنواره مستند پوردونوه ایتالیا نیز به دست آورد؛ جایزه‌ای که نشان‌دهنده ارتباط گسترده فیلم با مخاطبان است. مرتضی اتابکی، عکاس و فیلم‌ساز ایرانی از سازگاردان عباس کیارستمی، ساکن ترکیه است. او پیش از این مستندی شش‌ساعته از پشت‌صحنه فیلم «درخت گلابی وحشی» به کارگردانی نوری بیلکه جیلان ساخته که در سینمای ترکیه به نمایش درآمده است، اتابکی از سال ۲۰۱۹ با تنفیکس به‌عنوان عکاس و مستندساز پشت‌صحنه همکاری می‌کند.

اهدای «اسکار» سینمای ایتالیا با حمایت از فلسطین آزاد همراه شد

به لطف جشنواره فیلم کن، دومین فیلم بلند فرانسکوکو سوسای با عنوان «آخرین نفر برای جاده» که در بخش «نوعی نگاه» جشنواره کن به نمایش درآمد، برنده بزرگ جوایز دیوید دی دوناتلو ایتالیا ۲۰۲۶ – برترین جوایز سینمایی این کشور که معادل اسکار شمرده می‌شود- شد. «آخرین نفر برای جاده» یک فیلم جاده‌ای عجیب‌وغریب است که داستان چند جوان را تصویر می‌کند که سفری پرهرج‌ومرج را در دشت‌های وئیز آغاز می‌کنند. این فیلم جوایز بهترین فیلم، کارگردانی، بازیگری، تدوین، فیلم‌نامه، تهیه‌کننده، انتخاب بازیگر و آهنگ اورجینال را از آن خود کرد. در حالی که نمایش این فیلم در بریتانیا، فرانسه، سوئیس و لهستان لغو شد، سوسای پس از دریافت تندیس بهترین فیلم که موفقیت او را تکمیل کرد، گفت: «آزادی یعنی ترس بودن». جایزه دیوید برای بهترین کار اول به مارگاریتا اسپامیناتو برای فیلم «جیویا میا» («مزیم»؛ اهدا شد که درباره پسر جوان و گستاخی به نام نیکو است که در خانواده‌ای اهل نیکولوزی بزرگ شده و مجبور می‌شود باستان را در یک شهر ساحلی سیسیلی با عمه سنن بدخلق و مذهبی‌اش بگذراند. آرورا کوآرتوچی که در «عزیزم» نقش عثم مسن معروف را بازی کرده نیز جایزه بهترین بازیگر زن را از آن خود کرد. فیلم «هزه‌کنندگان» سلیم سیلیوو سولیدینی که داستان واقعی زنانی را که برای چسپیدن غذاهای آذولف هیتلر به خدمت اجباری گرفته شده بودند تصویر کرده، جایزه بهترین فیلم‌نامه را دریافت کرد و علاوه بر آن جایزه «دیوید جوانان»، را که توسط یک هیئت داوران دانشجوئی انتخاب شد، به دست آورد. این فیلم همچنین جایزه بهترین چهره‌پردازی را از آن خود کرد. در این مراسم، لینی موسلا جایزه بهترین بازیگر نقش مکمل مرد را برای فیلم «نونوستانه» دریافت کرد و روی صحنه با ایراد سخنرانی سیاسی و مدنی، سخنانش را با نقل قولی از ابرت دنیرو شروع کرد که سینما را در کنار تئاتر، موسیقی و شعر «تهدیدی برای خودکامگان فاشیست» خوانده است. او افزود: بله، من فکر می‌کنم سینما می‌تواند مانند تئاتر، موسیقی و شعر، همبستگی انسانی و یک تهدید باشد؛ تهدیدی برای فاشیسم. او سپس از زنان و مردانی که در ناوگان جهانی سومود راهی غزه شدند و همه کسانی که خود را متعهد می‌کنند و هر روز خود را در معرض وحشت جهانی قرار می‌دهند، تشکر کرد. او سخنانش را با درخواست روشن به پایان رساند: «من هرگز از درخواست برای فلسطین آزاد دست نخواهم کشید». در همین حال این مراسم شامل سخنرانی‌های مرتبط با مضامین کار، مسئولیت مدنی و درگیری‌های بین‌المللی هم بود. امسال جوایز دیوید ایتالیا با افزایش خشم ضدولتی از سوی جامعه سینمایی این کشور همراه شد که به دلیل حذف بودجه وزارت فرهنگ برای تخفیف به فیلم‌های تولید داخل و سایر مشوق‌ها چهره کرد. حتی کار به تحریم جوایز دیوید به‌عنوان نوعی اعتراض، پیش از این رویداد هم رسیده، اما این اتفاق نیفتاد. اکنون اگر چه اعضای بودجه حمایتی تولید فیلم درباره شروع شده، اما دولت این مبلغ را از مجموع ۷۰۰ میلیون یورو (۸۲۲ میلیون دلار) در سال ۲۰۲۵ به ۶۱۰ میلیون یورو (۷۱۶ میلیون دلار) در سال ۲۰۲۶ و ۵۰۰ یورو (۵۸۵ میلیون دلار) برای سال ۲۰۲۷ کاهش داده است. از جنبه مثبت، سال ۲۰۲۶ از نظر حمایت از فیلم‌های داخلی خوب شروع شده و تعداد بلیت فروخته‌شده در چهار ماه اول سال در مقایسه با مدت مشابه در سال ۱۸.۹۰۲۰۲۵ درصد افزایش یافته است. از دیگر برندگان جوایز دیوید می‌توان به این موارد اشاره کرد: در بخش بهترین فیلم بین‌المللی فیلم «یک نبرد پس از دیگری» ساخته پل توماس اندرسون برنده شد و جایزه دیوید به انتخاب تماشاگران به فیلم پرفروش اخیر «کامیون بوئن» به کارگردانی جنارو نونزیناتنه و سا بازی جیکو زالون، کم‌دین مشهور رسید. ونیزویو استوارو، فیلم‌بردار برنده سه جایزه اسکار هم با یک جایزه ویژه تقدیر شد. جایزه یک عمر کار حرفه‌ای به جیانی آملیو رسید که در خارج از ایتالیا بیشتر با فیلم‌نامه‌های «مدرهای باز» (۱۹۹۰) و همچنین «کودکان روده‌شده» که جایزه بزرگ کن ۱۹۹۲ را از آن خود کرد، شناخته می‌شود. او چندین پیش فیلم «میدان نبرد» را کارگردانی کرده که سال ۲۰۲۴ در ونیز به نمایش درآمد. آملیو اکنون در حال فیلم‌برداری درام «بدون درد» با بازی والریا گولینو و الساندرو بوریکی است که امسال به ونیز راه یافته است.

فیلم بازگشت دوباره مخاطبان به سالن‌های تئاتر

شرق: بازگشت دوباره اجراهای صحنه‌ای به سالن‌های تئاتر در روزهای اخیر، فضای فرهنگی شهر را دوباره فعال کرده و نشانه‌ای از زنده‌بودن و پویایی این هنر در شرایط امروز جامعه است. تئاتر در ذات خود صرفاً یک هنر سرگرم‌کننده نیست، بلکه در طول تاریخ به‌عنوان رسانه‌ای برای بیان دغدغه‌های اجتماعی، بازتاب واقعیت‌های زندگی و انتقال تجربه‌های جمعی شناخته شده است. در ایران نیز این هنر همواره جایگاه ویژه‌ای داشته و در دوره‌های مختلف تاریخی توانسته ارتباط خود را با مخاطبان حفظ کند. از سال‌های پرجالش گذشته تا دوره‌های آرام‌تر، تئاتر همواره همراه جامعه بوده و در مقاطع حساس، به‌ویژه دوران جنگ و سال‌های پس از آن، به بستری برای آهمنی، روایت شرایط مردم و ثبت احساسات عمومی تبدیل شده است. استمرار فعالیت هنرمندان در این سال‌ها باعث شده چراغ صحنه خاموش نماند و این مسیر تا امروز ادامه پیدا کند. در روزهای اخیر و با آغاز دوباره اجراها، نشانه‌های مثبتی از بازگشت مخاطبان به سالن‌ها دیده می‌شود. حضور تماشاگران به شکل تدریجی اما رو به افزایش است و این موضوع نشان می‌دهد علاقه به تماشای تئاتر زنده همچنان در میان مخاطبان وجود دارد. این روند، به‌ویژه با توجه به تازه‌بودن شروع اجراها از ابتدای اردیبهشت، می‌تواند در ادامه با گسترش تعداد نمایش‌ها و فعال‌شدن سالن‌های بیشتر، پررنگ‌تر شود. در این میان، ارتباط با مخاطب و شیوه‌های اطلاع‌رسانی همچنان نقش تعیین‌کننده‌ای در موفقیت اجراها دارد. با وجود برخی محدودیت‌ها در حوزه تبلیغات، گروه‌های نمایشی تلاش کرده‌اند از مسیرهای مختلف به‌ویژه فضای مجازی و ارتباط مستقیم، آثا را خود را معرفی کنند. این تلاش‌ها کمک کرده جریان اجراها متوقف نشود و تئاتر همچنان در معرض دید مخاطبان باقی بماند. از سوی دیگر، ازسریگری اجراها تأثیر مستقیمی بر وضعیت اقتصادی تئاتر داشته است. این هنر یک چرخه گسترده از مشاغل و تخصص‌ها را در بر می‌گیرد؛ از بازیگران و کارگردانان گرفته تا نویسندگان، طراحان، عوامل فنی و پشت صحنه. هر میزان افزایش حضور تماشاگران در سالن‌ها، به معنای تقویت این چرخه و ایجاد امکان ادامه فعالیت برای گروه‌های نمایشی است. در مجموع شرایط فعلی تئاتر را می‌توان دوره‌ای برای بازسازی و تقویت دوباره ارتباط میان صحنه و مخاطب دانست. بازگشت تماشاگران به سالن‌ها نشان می‌دهد این هنر همچنان جایگاه خود را در میان مردم حفظ کرده و ظرفیت بالایی برای رشد دارد. اگر این روند ادامه پیدا کند، می‌توان انتظار داشت فضای تئاتری کشور در ماه‌های آینده با پویایی و رونق بیشتری همراه شود. در ادامه به نمایش‌های روی صحنه رفته در هفته‌های گذشته می‌پردازیم، با ذکر این موضوع که آثار گروه‌های کم‌دی آزاد در این فهرست نیامده‌اند:

در تئاتر شهر، نمایش «زندانی خیابان دوم» به نویسندگی نیل سایمون، ترجمه شهرام زرگر و کارگردانی سیدجواد روش، از سوم اردیبهشت ۱۴۰۵، ساعت ۱۹:۳۰، در سالن قشقایی اجرا می‌شود.
فرزانه متین: در ژانویه ۲۰۱۷، دونالد ترامپ تازه وارد کاخ سفید شده بود که یکی از جنجالی‌ترین دستورات اجرایی اولیه خود را صادر کرد: ممنوعیت ورود شهروندان هفت کشور مسلمان‌نشین، در جمله ایران، به خاک ایالات متحده. این قانون موسوم به «تراول بن» (Travel Ban) یا «ممنوعیت مسلمانان»، موجی از اعتراضات جهانی را به راه انداخت. در ایران، این خبر بلافاصله واکنش هنرمندان را برانگیخت. ترانه علی‌دوستی، بازیگر سرشناس سینما، یکی از اولین کسانی بود که موضع گرفت. او در اینستاگرام و توئیتر (ایکس) نوشت که حتی اگر این قانون شامل حال هنرمندان نشود، برای شرکت در مراسم اسکار به آمریکا نخواهد رفت. این اظهارنظر ساده اما قاطع، جرقه‌ای شد برای بحث‌های گسترده در داخل و خارج از کشور. علی‌دوستی تأکید کرد که این تصمیم را نه‌فقط برای خود، بلکه در اعتراض به سیاستی می‌گیرد که مردم عادی یک کشور را به خاطر ملیت‌شان مجازات می‌کند، واکنش او سریعاً در رسانه‌های بین‌المللی بازتاب یافت و توجه‌ها را به سمت فیلم «فروشنده» اصغر فرهادی که نامزد اسکار بهترین فیلم خارجی‌زبان بود، بیشتر کرد. اصغر فرهادی، کارگردان برجسته ایرانی که پیش از آن با فیلم «جدایی نادر از سیمین» اسکار گرفته بود نیز بلافاصله موضع خود را اعلام کرد. او در بیانیه‌ای نوشت که حتی در صورت معافیت از این قانون، در مراسم اسکار شرکت نخواهد کرد. فرهادی این تصمیم را نشانه‌ای از احترام به مردم ایران و شش کشور دیگر دانست که تحت تأثیر این سیاست قرار گرفته بودند. او تأکید کرد این قانون «غیرانسانی» است و نمی‌تواند در برابر آن سکوت کند. آکادمی اسکار نیز با صدور بیانیه‌ای قوی، اقدام ترامپ را محکوم و از فرهادی و فیلمش دفاع کرد. بسیاری از چهره‌های هالیوود نیز با این موضع همراه شدند و اسکار ۲۰۱۷ را به صحنه‌ای برای اعتراض به سیاست‌های ضدمهاجرتی تبدیل کردند. در ششم اسفند ۱۳۹۵ (۲۴ فوریه ۲۰۱۷)، فرهادی نمایندگان خود را برای مراسم معرفی کرد. انوشه انصاری، اولین زن کردشگر فضایی ایرانی-آمریکایی و فیروز نادری، مسئول اجرایی سابق ناسا در عملیات مریخ، این انتخاب هوشمندانه بود؛ نمادی از دستاوردهای علمی و فرهنگی ایرانیان در سطح جهانی، در مقابل سیاستی که تلاش می‌کرد مرزها را براساس ملیت ببندد. وقتی «فروشنده» اسکار را برد، پیام فرهادی از سوی انوشه انصاری خوانده شد: «من متأسفم که امشب با شما نیستم. غیبت من به احترام مردم کشورم و شش کشور دیگر است. جشنواره کن جدید مانع ورودشان به آمریکا شده است». این پیام که در

نگاهی به این روزهای اجراهای صحنه‌ای

بازگشت دوباره مخاطبان به سالن‌های تئاتر

شرق: بازگشت دوباره اجراهای صحنه‌ای به سالن‌های تئاتر در روزهای اخیر، فضای فرهنگی شهر را دوباره فعال کرده و نشانه‌ای از زنده‌بودن و پویایی این هنر در شرایط امروز جامعه است. تئاتر در ذات خود صرفاً یک هنر سرگرم‌کننده نیست، بلکه در طول تاریخ به‌عنوان رسانه‌ای برای بیان دغدغه‌های اجتماعی، بازتاب واقعیت‌های زندگی و انتقال تجربه‌های جمعی شناخته شده است. در ایران نیز این هنر همواره جایگاه ویژه‌ای داشته و در دوره‌های مختلف تاریخی توانسته ارتباط خود را با مخاطبان حفظ کند. از سال‌های پرجالش گذشته تا دوره‌های آرام‌تر، تئاتر همواره همراه جامعه بوده و در مقاطع حساس، به‌ویژه دوران جنگ و سال‌های پس از آن، به بستری برای آهمنی، روایت شرایط مردم و ثبت احساسات عمومی تبدیل شده است. استمرار فعالیت هنرمندان در این سال‌ها باعث شده چراغ صحنه خاموش نماند و این مسیر تا امروز ادامه پیدا کند. در روزهای اخیر و با آغاز دوباره اجراها، نشانه‌های مثبتی از بازگشت مخاطبان به سالن‌ها دیده می‌شود. حضور تماشاگران به شکل تدریجی اما رو به افزایش است و این موضوع نشان می‌دهد علاقه به تماشای تئاتر زنده همچنان در میان مخاطبان وجود دارد. این روند، به‌ویژه با توجه به تازه‌بودن شروع اجراها از ابتدای اردیبهشت، می‌تواند در ادامه با گسترش تعداد نمایش‌ها و فعال‌شدن سالن‌های بیشتر، پررنگ‌تر شود. در این میان، ارتباط با مخاطب و شیوه‌های اطلاع‌رسانی همچنان نقش تعیین‌کننده‌ای در موفقیت اجراها دارد. با وجود برخی محدودیت‌ها در حوزه تبلیغات، گروه‌های نمایشی تلاش کرده‌اند از مسیرهای مختلف به‌ویژه فضای مجازی و ارتباط مستقیم، آثا را خود را معرفی کنند. این تلاش‌ها کمک کرده جریان اجراها متوقف نشود و تئاتر همچنان در معرض دید مخاطبان باقی بماند. از سوی دیگر، ازسریگری اجراها تأثیر مستقیمی بر وضعیت اقتصادی تئاتر داشته است. این هنر یک چرخه گسترده از مشاغل و تخصص‌ها را در بر می‌گیرد؛ از بازیگران و کارگردانان گرفته تا نویسندگان، طراحان، عوامل فنی و پشت صحنه. هر میزان افزایش حضور تماشاگران در سالن‌ها، به معنای تقویت این چرخه و ایجاد امکان ادامه فعالیت برای گروه‌های نمایشی است. در مجموع شرایط فعلی تئاتر را می‌توان دوره‌ای برای بازسازی و تقویت دوباره ارتباط میان صحنه و مخاطب دانست. بازگشت تماشاگران به سالن‌ها نشان می‌دهد این هنر همچنان جایگاه خود را در میان مردم حفظ کرده و ظرفیت بالایی برای رشد دارد. اگر این روند ادامه پیدا کند، می‌توان انتظار داشت فضای تئاتری کشور در ماه‌های آینده با پویایی و رونق بیشتری همراه شود. در ادامه به نمایش‌های روی صحنه رفته در هفته‌های گذشته می‌پردازیم، با ذکر این موضوع که آثار گروه‌های کم‌دی آزاد در این فهرست نیامده‌اند:

همچنین در همین مجموعه، نمایش «چهل‌گیس» به کارگردانی سیروس کهوری‌نژاد و نویسندگی محمد چرمشیر از هشتم اردیبهشت ساعت ۱۸ و نمایش «وی‌لا» به نویسندگی و کارگردانی سیروس همتی از همان تاریخ ساعت ۲۰ در سالن چهارسو روی صحنه هستند.

در سالن سایه نیز نمایش «کانکوروی زاپنی» به کارگردانی مسعود میرطاهری و نویسندگی مشترک از ششم اردیبهشت ساعت ۱۹:۴۵ اجرا می‌شود. کارگاه نمایش تئاتر شهر هم میزبان «بیست‌وچهار» به نویسندگی و کارگردانی علی حیدری است که از چهارم اردیبهشت، ساعت ۱۹:۳۰ اجرا دارد.

در تماشاخانه سنگلج، نمایش «سیاهوش» به نویسندگی و کارگردانی حامد شیخی و تهیه‌کنندگی فاطمه عبدالرحیمی از اول تا ۲۵ اردیبهشت، ساعت ۱۹:۳۰ اجرا می‌شود.

در مجموعه ایرانی‌شهر، سالان استاد سمندریان، نمایش «چند سال پیش» به کارگردانی مهرداد ضیایی و نویسندگی کبهد تاراج از ۱۰ اردیبهشت، ساعت ۲۰:۳۰ و نمایش «دیکته‌طور» به نویسندگی و کارگردانی علیرضا معروفی از ۱۵ اردیبهشت تا ۲۲ خرداد، ساعت ۱۹ روی صحنه هستند.

در عمارت نوفل‌لوشاتو، نمایش «باخ» به نویسندگی و کارگردانی بهزاد عبدی از ۱۰ اردیبهشت، ساعت ۲۰:۳۰ اجرا می‌شود.

همچنین نمایش «سلول» به نویسندگی و کارگردانی محسن زرآبادی‌پور، ساعت ۱۸:۳۰ روی صحنه است و نمایش «شبه خون» به کارگردانی محمد حاتمی و نویسندگی سهراب حسینی از ۲۰ اردیبهشت، ساعت ۱۹ اجرا خواهد شد.

در کافه بوتیک هنر ایران، نمایش «د ت ل ه» به نویسندگی مرجان آقاووری و سلاحه ضری و کارگردانی مرجان آقاووری از ۲۶ فروردین ۱۴۰۵، ساعت ۱۹ اجرا می‌شود. در همین مجموعه، بوتیک هنر ایران میزبان چند اثر دیگر نیز هست؛ «ژوزمان» به نویسندگی و کارگردانی رضا جاویدی از ۱۷ تا ۲۵ اردیبهشت، ساعت در ۱۹ سالن ۶، «گلوبی ساندی» به نویسندگی و کارگردانی علی جاحیلو از سوم اردیبهشت ساعت ۱۹:۳۰ در سالن ۶ و «پابرهنه، لخت، قلبی در ممت» به نویسندگی و کارگردانی علیرضا کوشک جلالی از ۱۰ تا

۲۵ اردیبهشت ساعت ۱۹ در سالن ۷.

در خانه نمایش مهرگان، سالن ۱، نمایش «دیالکتیک» به نویسندگی و کارگردانی رحمان خوب‌زاده از ۱۰ اردیبهشت، ساعت ۱۹ اجرا می‌شود و نمایش «زنان پنجشنبه» نیز از ۱۳ اردیبهشت، ساعت ۲۱ در همین سالن روی صحنه است. در سالن ۳ این مجموعه نیز نمایش «روایت معلق بعد بازگشت» به کارگردانی محمد علی‌دادی و نویسندگی احسان جواهری از ۱۳ اردیبهشت، ساعت ۱۹:۱۵ اجرا دارد.

در خانه هنرمندان ایران، سالن استاد انتهظمی، نمایش «رنگ انار» به نویسندگی و کارگردانی بهنام ترابی از اردیبهشت ۱۴۰۵، در روزهای جمعه ساعت ۱۴ اجرا می‌شود.

در مجموعه تئاتر لیخند، سالن ۳، نمایش «روْیای آمریکایی» به کارگردانی علی حضرتی و نویسندگی تنسی ولیماز از ۱۰ اردیبهشت ساعت ۲۰ و نمایش «لوله» به نویسندگی و کارگردانی علیرضا اجلی از ۳۱ فروردین تا ۲۰ اردیبهشت ساعت ۱۸:۳۰ روی صحنه هستند.

در تالار محراب، سالن استاد جمیله شیخی، نمایش «آکبتاز» به کارگردانی مریم مهریان و نویسندگی رسول حق‌جو از ۱۳ تا ۳۱ اردیبهشت در ساعت ۱۹ اجرا می‌شود.

در خانه نمایش دا، سالن شماره ۱، نمایش «خاکستر سکوت» به کارگردانی پردیس زارع از ۳ اردیبهشت، ساعت ۱۹ روی صحنه است.

در تماشاخانه پانیزد، «مولوتوک پانیزد» در روزهای ۱۳ و ۱۴ اردیبهشت، ساعت‌های ۱۸، ۱۶ و ۲۰ اجرا می‌شود.

در کنار اجراهای تهران، برخی آثار در سایر شهرها نیز روی صحنه هستند؛ ازجمله نمایش «سمفونی نیمه‌شب» به نویسندگی و کارگردانی عرفان حلمی در سالن شهید مطهری فرمان از ۴ تا ۱۰ اردیبهشت ساعت ۱۸، نمایش «اهواز» به نویسندگی و کارگردانی وحید قهقهی در تالار آفتاب اهواز از ۹ اردیبهشت تا ۸ خرداد ساعت ۱۹:۳۰، نمایش «شوق زندگی» به نویسندگی و کارگردانی بهزاد توانگر در تئاتر شهر کرج از ۱۰ تا ۱۴ اردیبهشت ساعت ۱۸ و نمایش «چاق‌ق نبی» به کارگردانی کاظم کاظم‌پور و نویسندگی مجید جعفرپور در مجتمع فرهنگی هنری ارومیه از ۱۵ تا ۲۵ اردیبهشت در ساعت ۱۹.

در بخش تئاتر کودک و نوجوان، کانون پرورش فکری نیز میزبان نمایش‌هایی همچون «گرگ بلا جلو با جلسو بیا» به کارگردانی سمیرا یزدان‌پژو از دوم اردیبهشت، ساعت ۱۶:۱۵ در پلاتو آینه، «خشم قلمبه» به کارگردانی وحید نفر از دوم اردیبهشت، ساعت ۱۷:۴۵ در سالن بوستان و «روْیای برفی» به کارگردانی مریم خاکسار تهرانی از دوم اردیبهشت، ساعت ۱۷ در سالن گلستان است.

مجموع این اجراها نشان می‌دهد تئاتر در آغاز سال ۱۴۰۵ با تنوع قابل توجه‌تر و فعال‌شدن سالن‌ها، وارد دوره‌ای پویا شده و با ادامه این روند می‌تواند به رونق بیشتر در ماه‌های آینده دست یابد.

خبر

واکنش انجمن تهیه‌کنندگان مستقل سینمای ایران به سرقت فیلم‌های ایرانی توسط ماهواره‌های فارسی‌زبان، از مردم کمک خواست.

متن اطلاعیه به شرح زیر است:

انجمن تهیه‌کنندگان مستقل سینمای ایران با انتشار اطلاعیه با طرح معضل سرقت فیلم‌های ایرانی توسط ماهواره‌های فارسی‌زبان، از مردم کمک خواست.
پس حل‌نشدۀ سینمای ایران در چند دهه اخیر، حفظ و صیانت از حقوق مؤلف و تولیدکننده محتوا برای سینمای ایران است، آنجا که در سکوت قوانین ملی و عدم پیوستن به قوانین بین‌المللی مثل قانون کپی‌رایت باعث به ضرر افتادن منافع کلان سینما و متضررشدن تولیدکنندگان فیلم ایرانی شده است. لازم است جامعه آگاهی یابد که هر محصول فرهنگی یا غیرفهرنگی برای تولید و عرضه نیاز به سرمایه‌گذاری و بازگشت آن دارد. سینمای ایران در پس پس سال‌ها تجربه نداشتۀ است خود را در سطح کیفی قابل قبول نگه دارد اما سال‌هاست با پدیده شوم قاچاق و عدم رعایت حقوق مالی و معنوی تولیدکنندگان رویه‌رواست. اکنون در فضای فعلی جهانی و بین‌المللی گسترش روزافزون ماهواره‌ها و شبکه‌های ماهواره‌ای فارسی‌زبان، صاحبان این شبکه‌ها خود را مقید به رعایت حقوق تولیدکنندگان فیلم در ایران نمی‌بیند و متأسفانه در سکوت قانون و عدم عضویت ایران در قانون کپی‌رایت امکان پیگیری حقوقی منافع مالی تولیدکنندگان فیلم ایرانی از بین می‌رود. وظیفه دولت حفظ و صیانت از حقوق سینماگران و تولیدکنندگان فیلم ایرانی و هر تولیدکننده دیگری است، امّا وظیفه مخاطبان آن است که بدانند فیلم‌هایی که در شبکه‌های تلویزیونی ماهواره بی‌نام‌نوشان یا حتی به‌ظاهر بانام‌نوشان در حال پخش هستند، عموماً فاقد قراردادهای حقوقی مالی با تهیه‌کنندگان سینمای ایران هستند و به‌صراحت می‌توان گفت که اکثر این فیلم‌ها به‌صورت قاچاق و دزدی در حال پخش هستند. ما در این فرصت از مخاطبان خود درخواست داریم که آنها در جریان چنین اجحاف و تضییع حقوق تولیدکنندگان فیلم ایرانی باشند و اگر صاحبان سرمایه در داخل و خارج کشور دل در گرو فرهنگ ایران دارند، در دادن آگهی به این شبکه‌های دزد خودداری نمایند، شاید از این منظر بتوان با اعمال فشار بر آنان اداره‌کنندگان این شبکه‌ها را وادار به رعایت حقوق مادی و معنوی تولیدکنندگان فیلم ایرانی کرد.

نوید محمدزاده روی صحنه می‌رود

نوید محمدزاده (بازیگر) در دومین تجربه کارگردانی اش در تئاتر، به‌زودی نمایش «برنده سیاه» را به صحنه می‌برد. این بازیگر سینما و تئاتر از ۳۰ اردیبهشت قرار است «برنده سیاه» را نوید محمدزاده (بازیگر) در دومین تجربه کارگردانی اش در تئاتر، به‌زودی نمایش «برنده سیاه» را به صحنه می‌برد. این بازیگر سینما و تئاتر از ۳۰ اردیبهشت قرار است «برنده سیاه» را نوید محمدزاده (بازیگر) در دومین تجربه کارگردانی اش در تئاتر، به‌زودی نمایش «برنده سیاه» را به صحنه ببرد. نمایش‌نامه «برنده سیاه» نوشته دیوید هریر است که توسط پوریا سیدی و مریم حسینی ترجمه شده است. نوید محمدزاده و مریم حسینی، بازیگران این نمایش هستند که در خلاصه داستان آن آمده است «فکانتی غیرمنتظره، سال‌ها پیش»، تهیه‌کننده «برنده سیاه» محمد قدس و نوید محمدزاده هستند و دیگر عوامل این نمایش که پیش‌فروش بلیت آن از ۲۱ اردیبهشت در تیوال آغاز می‌شود، عبارت‌اند از: مشاور پروژه: یوسف بایبری، طراح نور: نوید محمدزاده، طراح صحنه: نوید محمدزاده، طراح گرافیک: مریم بردان، طراح لباس: فرشته حسینی، مدیر تولید: داود وندانه، دستیار کارگردان: کسری فریادی، عکاس: مهرداد متجلی.

مارک روفالو از ترس ستارگان هالیوود برای ورود به «لیست سیاه» خبر داد

مهر: مارک روفالو در یادداشتی که برای «نیویورک تایمز» نوشته، فاش کرد بسیاری از ستاره‌های هالیوود از امضای نامه سرگشاده اخیر که برای جلوگیری از ادغام پارامونت و برداران وارنر نوشته شده بود، خودداری کردند. روفالو که این یادداشت را با همکاری مت استولپر، مدیر تحقیقات پروژه آزادی‌های اقتصادی آمریکا نوشته است، افزود: مهم‌ترین نکته در آن نامه، افرادی که امضا کردند نبودند، بلکه افرادی بودند که امضا نکردند؛ نه به این دلیل که مخالف بودند، بلکه چون می‌ترسیدند. او در ادامه از دلایل زیادی که برای جلوگیری از این توافق خود دارد، یاد و تکان کرد: «معتمدی اساسی‌ترین دلیل، همان چیزی است که هنگام درخواست از هنرمندان برای استفاده از نیرویشان با آن مواجه شدیم: ترس.

^[1] روفالو که این یادداشت را با همکاری مت استولپر، مدیر تحقیقات پروژه آزادی‌های اقتصادی آمریکا نوشته است، افزود: مهم‌ترین نکته در آن نامه، افرادی که امضا کردند نبودند، بلکه افرادی بودند که امضا نکردند؛ نه به این دلیل که مخالف بودند، بلکه چون می‌ترسیدند